

НАШЕ

ЖИТТЯ

Газета виходить
з липня 1967 року
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 36 (678)

Субота, 6 вересня 1980 року

Ціна 2 коп.

★ ВИПУЩЕНО ПОНАДПЛАНОВОЇ ПРОДУКЦІЇ НА 10 ТИСЯЧ КАРБОВАНЦІВ ★ ЗЕКОНОМЛЕНО ТКАНИН І ШВЕЙНИХ НИТОК ТА ІНШИХ МАТЕРІАЛІВ НА 1,7 ТИСЯЧІ КАРБОВАНЦІВ ★ ЗБЕРЕЖЕНО 8 ТИСЯЧ КІЛОВАТ-ГОДИН ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ

ТАКИХ ПОКАЗНИКІВ ДОМОГЛИСЯ ТРУДІВНИКИ ЖИТОМИРСЬКОГО УВП З ПОЧАТКУ ПЕРЕДЗ'ІЗДІВСЬКОГО СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ.

ОЩАДЛИВО ВИКОРИСТОВУЄМО КОЖНУ РОБОЧУ ХВИЛИНУ

М. РУДЕНКО,
промірвальниця підготовчої дільниці

Трудівники Житомирського УВП одними з перших у Товаристві підтримали заклик лівійців, взяли підвищені соціалістичні зобов'язання на честь XXVI з'їзду КПРС і розгорнули активну боротьбу за їх дострокове виконання.

Випуск робочих спецкостюмів та рукавиць починається з нашої дільниці, де здійснюється промірювання та перевірка якості тканин, що надійшли на підприємство. Від того, як ми справимося зі своїм завданням, значною мірою залежить результат праці розкрійників, що забезпечують деталями крою швейний цех.

Тому з перших днів передз'їздівської трудової вахти всі робітники підготовчої дільниці, зокрема О. Рудий, А. Мік, Л. Сторожина виконують змінні завдання на 130—140 процентів.

Цього досягнуто завдяки ощадливому використанню кожної робочої хвилини.

Крім того, завдяки раціональній розкладці лекал, за п'ять тижнів ударної трудової вахти на честь XXVI з'їзду КПРС на дільниці заощаджено 335 метрів тканини, велику кількість електроенергії.

І. БЕЩУК,
бригадир розкрійної дільниці

Продуктивність праці значною мірою залежить від організації виробництва. Одним з резервів її дальшого зростання є максимальне використання робочого часу.

З цією метою за 10—15 хвилин до початку зміни я обхожу дільницю і визначаю готовність обладнання, забезпеченість робітників матеріалом, а потім кожному доводжу денне завдання. Знаючи обсяг роботи, який необхідно виконати за зміну, всі трудівники дільниці завжди прагнуть його перевершити.

Високих виробничих успіхів досягаються на передз'їздівській трудовій вахті настиляльниця тканини Г. І. Кумченко, розкрійник Б. А. Галецький, номератори крою М. І. Ковальчук, В. В. Фурман та інші. Вони значно перевиконують норми виробітку при відмінній якості продукції.

Велику увагу приділяють трудівники дільниці ощадливому використанню електроенергії. В сонячні дні та в обідню пору вимикаємо електроосвітлення, вентиляція працює лише при потребі.

За рахунок зменшення кількості відходів з початку трудової вахти силами дільниці заощаджено 90 метрів тканини.

О. ДЕРКАЧ,
майстер зміни № 1

Дисципліна праці — ось один з головних резервів збільшення випуску продукції. В нашому колективі вже давно немає прогулів, випадків запізнення на роботу, передчасного припинення праці перед обідньою перервою та в кінці робочого дня. Крім того, до мінімуму зведено простої обладнання завдяки своєчасному проведенню планово-попереджувальних ремонтів.

У результаті добре налагодженої організації праці, широко розгорнутого соціалістичного змагання на честь XXVI з'їзду КПРС, колектив зміни при денному завданні 475 одиниць робочих костюмів фактично шие по 500, або на 25 штук більше.

Серед швачок найвищих трудових показників на передз'їздівській вахті домагається Г. О. Бурковська. Денне завдання вона виконує на 140 процентів при високій якості продукції. За нею йде Р. С. Радченко. Виконання змінної норми виробітку в неї становить 131,9 процента.

Відрадних успіхів домагаються на ударній вахті Т. О. Кузнецова, Н. С. Остапчук, О. Я. Теслюк та інші.

Колектив зміни прагне достроково виконати взяті зобов'язання на честь наступного з'їзду партії.

М. БОГДАН,
пакувальниця готової продукції

З конвейера зійшли готові вироби. У їх випуск вклали працю десятки робітників. Тепер справа за працівниками пакувальної дільниці. Від нас великою мірою залежить, у якому вигляді надійде продукція до споживача.

Головна наша турбота — очистка робочих спецкостюмів від промислового сміття, прасування і складання, як того вимагає технологічний процес. В цю, на перший погляд, нескладну роботу ми прагнемо вкласти частку душі, щоб продукція з маркою Житомирського УВП мала добрий товарний вигляд.

Від того, в які строки ми здамо готову продукцію на склад, значною мірою залежить виконання плану підприємством з обсягу її реалізації.

Ставши на трудову вахту на честь XXVI з'їзду КПРС, колектив пакувальної дільниці прагне працювати з найвищою віддачею. Є. Н. Лисюк, А. В. Прибора та інші систематично виконують змінні норми виробітку на 110—115 процентів.

У тому, що підприємство за серпень перевиконало план реалізації виробів на 16 тисяч карбованців, є і наша частка праці.

Л. ГЕРАСИМЧУК,
директор Житомирського УВП.

КОМЕНТАР НАЧАЛЬНИКА «ШТАБУ ТРУДОВОГО ДНЯ»

Сила соціалістичного змагання — в його гласності, порівняльності здобутих результатів, можливості повторення досягнутого. Про це ми особливо дбаємо тепер, коли 208 трудівників підприємства розгорнули боротьбу — виконати особисте завдання десятої п'ятирічки до дня Конституції СРСР. Ще 124 робітники змагаються за те, щоб до цієї знаменної дати завершити виконання плану 1980 року.

«Штаб трудового дня» підприємства оперативно підбиває підсумки роботи виробничих колективів, кожного трудівника. Про результати своєї праці вони дізнаються зі спеціального стенду, що служить скрамом змагання.

Переможцем передз'їздівського змагання за серпень вийшла Новоград-Волинська дільниця підприємства, де начальником О. А. Боршевський. Колектив виконав виробниче завдання на 106,2 процента.

Досвід трудових колективів, окремих робітників, що домоглися високопродуктивної праці по випуску продукції, заощадженню матеріалів та електроенергії, «Штаб трудового дня» широко висвітлює всіма засобами агітації і пропаганди, домагається його впровадження на інших робочих місцях.

Велику організаційську і масово-політичну роботу проводять у колективі підприємства

партійна, профспілкорова, комсомольська та первинна організації УТОГ. Відбуваються зустрічі з учасниками громадської і Великої Вітчизняної воєни, героями п'ятирічок. У цехах та на дільницях УВП напередодні наступного ударного трудового тижня відбуваються бесіди про з'їзд партії, якому присвячується чергова трудова вахта.

Л. ГЕРАСИМЧУК,
директор Житомирського УВП.

ДО ТРУДОВОГО РАПОРТУ XXVI З'їЗДУ КПРС

РУБЕЖІ П'ЯТИРІЧКИ ВЗЯТО

Перетворюючи в життя рішення XXV з'їзду КПРС і XXV з'їзду Компартії України, керуючись положеннями і висновками, викладеними в доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва на червневому (1980 р.) Пленумі ЦК КПРС, робітники, інженерно-технічні працівники і службовці підприємств та об'єднань Українського товариства глухих широко розгорнули соціалістичне змагання за гідну зустріч XXVI з'їзду КПРС і достроково, 5 вересня 1980 року, виконали планове завдання десятої п'ятирічки з обсягу реалізації готової продукції, випуску валової та більшості найголовніших видів виробів. До кінця завершального року буде додатково виготовлено продукції на 50 мільйонів карбованців.

Подолавши рубежі десятої п'ятирічки, колективи підприємств і об'єднань Товариства спрямовують всі свої зусилля на дальше збільшення випуску продукції, щоб гідно зустріти XXVI з'їзд КПРС.

7 ВЕРЕСНЯ —

ВСЕСОЮЗНИЙ ДЕНЬ

ПРАЦІВНИКІВ НАФТОВОЇ І
ГАЗОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

ЕНЕРГІЯ ПІДЗЕМНИХ ГЛИБИН

Цифри і факти

Комуністична партія приділяє величезну увагу розвитку нафтової і газової промисловості. Щороку на цю мету виділяються значні капіталовкладення.

У виступі на листопадовому (1979 р.) Пленумі ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв відзначив:

«Ми маємо найбільший у світі паливно-енергетичний комплекс. Лише за останні 15 років вироблення електроенергії і видобуток нафти (включаючи газовий конденсат) — зросло майже у 3 рази, а газу — більш як у 4».

У нинішньому, завершальному році десятої п'ятирічки видобуток нафти в СРСР (включаючи газовий конденсат) має перевищити 600 мільйонів тонн. За цей же період країна одержить 435 мільярдів кубічних метрів газу.

Останні два десятиріччя ознаменовані розробкою нових нафтогазових родовищ на території нашої республіки. Сьогодні нафту і газ видобувають не тільки в Прикарпатті, а й у Чернігівській, Полтавській, Сумській, Харківській областях і навіть з дна Чорного моря. З кожним роком в експлуатацію вводяться десятки нових продуктивних свердловин.

Великого поширення набрали у роботі нафтовиків і газівників швидкісні методи буріння. Завдяки цьому вони випереджають планові завдання по розвідуванню підземних глибин.

Значний вклад у розвиток нафтової і газової промисловості вносять працівники науково-дослідних і проектно-конструкторських інститутів, зокрема, Києва, Харкова і Донецька. Вони успішно розв'язують найважливіші завдання підвищення нафто- і газовиддачі пластів, розробки і впровадження прогресивної технології буріння, підвищення ефективності і надійності газотранспортної системи.

Торік введено в експлуатацію газопровід «Союз». Споруджено його менш як за три роки, і велика його частина пролягає по території нашої республіки. У будівництві газопроводу брали участь спеціалісти і робітники з Болгарії, Угорщини, НДР, Польщі, СРСР і Чехословаччини. Він обладнаний найновішою технікою, сучасними засобами зв'язку. За успіхи, досягнуті на спорудженні газопроводу, Президія Верховної Ради СРСР Указом від 27 червня 1979 року нагородила орденами і медалями 698 працівників, які найбільше відзначилися.

(РАТАУ).

ДОПОМАГАЄМО НИЗОВИМ ВІДДІЛАМ

З досвіду організації навчання активу

У нас виробилась традиція: наприкінці січня, одразу після річного звіту, облісділ збирає голів міжрайвідділів і директорів культзакладів і веде розмову про те, що зроблено за рік, звертає увагу на недоліки, недоробки, накреслює плани на майбутнє. На такий семінар-нараду ми запрошуємо представника комісії облпрофради по роботі серед глухих. Це створює діловий настрій, допомагає спільно визначити конкретні заходи для поліпшення роботи.

До Ровенської обласної організації Товариства входять чотири міжрайвідділи, три клуби і Будинки культури. З метою навчання та інструктажу голів міжрайвідділів та директорів культзакладів, облісділ УТОГ двічі на квартал проводить семінари і наради.

На таких нарадах голови міжрайвідділів і директори культзакладів знайомляться з постановами партійних і вищестоящих органів, з планами роботи і постановами облісділу та ЦП УТОГ. Тут же аналізуються їх виконання.

Як правило, семінари і наради мають дуже насичену програму. Наприклад, у першому півріччі нинішнього року на одній з нарад виступила голова облісділу УТОГ Віра Федорівна Єлісеєва й проаналізувала хід занять з головами первинних організацій Товариства і компактних груп. Інструктор облісділу Михайло Іванович Омельченко розповів про завдання та директорів культзакладів, в політико-виховній та культурно-масовій роботі. Про роботу колективів художньої самодіяльності говорили завідувач Сарненським клубом глухих Антоніна Савелі-

на Іванцова та директор Ровенського будинку культури Марія Василівна Разиграєва.

Про роботу з листами глухих трудівників на одному з занять розповіла голова Дубровицького міжрайвідділу Марія Степанівна Охтеня. А голова Острозького МРВ Галина Григорівна Матвійчук поділилась досвідом роботи первинних організацій на селі.

Чим корисні такі виступи?

По-перше, вони допомагають вирішити поставлені перед нами завдання. По-друге, наочно видно, як ведеться робота на тій чи іншій ділянці, в тій чи іншій організації. На семінари і наради президія Ровенського облісділу Товариства планує виступи голів тих міжрайвідділів, роботу яких заслуговували на засіданнях президії. Якщо просто зачитати інформацію чи постанову, то ефекту від цього ніякого. І зовсім інша справа, коли про практичну роботу розповідає сам керівник МРВ чи культзакладу. Він і приклади наведе живі, і відповіді на питання дасть детальні. Не випадково ж у нас на семінарах зав'язуються бесіди зі слухачами.

Семінари з директорами культзакладів, головами міжрайвідділів, працівниками бібліотек, редакторами стінгазет, головами первинних організацій, перекладачами, готують спеціалісти кожного відповідно до свого фаху. На семінарах ми розглядаємо такі питання, як планування роботи міжрайвідділів, культзакладів та первинних організацій Товариства, підготовку питань на правління, оформлення протоколів, роботу з низовими організаціями, культур-

но-масову і політико-виховну роботу та інше.

Цікавий, насичений семінар провела у червні нинішнього року бібліотекар Ровенського будинку культури Богдана Сергіївна Демко. На ньому розглянуто такі питання: «Організація бібліотечного обслуговування сільського населення», «Організація і методика комплектування книжкового фонду», «Пропаганда громадсько-політичної літератури».

По-діловому, спираючись на конкретні факти, пройшов семінар з головами первинних організацій УТОГ. До речі, такі семінари ми проводимо раз на рік на базі одного з міжрайвідділів. А працівники МРВ проводять семінари з головами первинних організацій два — три рази на рік.

На семінарах з головами первинних організацій йде жвавий обмін досвідом роботи, виступають керівники кращих організацій. Голова Городищенської територіально-сільської первинної організації Березнівського району (Сарненський МРВ) Петро Григорович Ярмолка розповів слухачам про підготовку і проведення загальних зборів членів Товариства. Розповів про те, що до зборів вони готуються заздалегідь, і тому вони проходять по-діловому, з викриттям недоліків. На такі заходи первинна організація обов'язково запрошує керівників радгоспів і колгоспів, представників сільських рад. Після зборів відбувається концерт художньої самодіяльності або лекція.

Голова Гошанської територіально-сільської первинної організації Товариства (Острозький МРВ)

Стах Іванович Петрук поділився досвідом організації соціалістичного змагання серед глухих трудівників.

Необхідно відзначити, що на семінарах голови первинних організацій не тільки діляться досвідом роботи, а й вчать оформляти протоколи, вести збори, проводити той чи інший захід.

Минулого року ми розглядали важливий документ — постанову ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи». У цьому напрямку розроблено цілий комплекс завдань. Це дозволило тримати в полі зору перспективні проблеми формування у членів нашого Товариства марксистсько-ленінського світогляду, в той же час не випускати з поля зору злободенних питань.

Крім методичної допомоги працівники облісділу надають районним клубам і міжрайвідділам практичну — допомагають організовувати тематичні вечори, вогники, вечори вшанування передовиків сільського господарства, вечори-портрети та інші заходи.

У четвертому кварталі нинішнього року ми плануємо провести в усіх первинних організаціях і компактних групах загальні збори під девізом: «XXVI з'їзду КПРС — гідну зустріч!» Нині ми розпочали підготовку до них. Зв'язуємося з колгоспами та радгоспами, підприємствами, де працюють глухі, підбираємо матеріал про кращих трудівників, стежимо за виконанням соціалістичних зобов'язань.

П. ХАРЛАМОВА,
інструктор Ровенського облісділу УТОГ.

Кобулей Марія Михайлівна працює настільницею тканин на Ужгородському учбово-виробничому підприємстві № 2.

Систематично виконуючи по півтори норми за зміну, трудівниця домоглася відрадних успіхів у своїй роботі. Завдання десятої п'ятирічки Марія Михайлівна завершила ще в липні 1979 року і тепер працює в рахунок одинадцятої. Їй присвоєно звання ударниці комуністичної праці.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

ПЕРЕМОЖЦІ ВУТРИЗАВОДСЬКИХ

Згідно постанови президії Центрального правління Українського товариства глухих і Українського республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств та відповідного Положення, в щорічну практику організаційно-масової і господарської діяльності Товариства введено обов'язкове проведення республіканського та внутрізаводських конкурсів професійної майстерності серед робітників швейних підприємств.

Головне їх завдання полягає в тому, щоб цим самим сприяти підвищенню рівня кваліфікації швачок, зростанню продуктивності праці і поліпшенню якості виробів, обміну передовими методами праці.

Оцінка результатів, досягнутих учасниками конкурсу з трьох основних показників, — продуктивність праці, якість, теоретична підготовка — проводилася по бальній системі.

Переможцям конкурсу присвоєно почесне звання «Краща швачка підприємства».

Пого виробили робітниця: Львівського швейного підприємства «Силует» О. П. Куприч, Івано-Франківського УВП — М. Ю. Шпиль, Сумського УВП — К. К. Чувашова, Конотопського УВП — Т. В. Шейко, Полтавського УВП № 1 — В. П. Долгіна, Білоцерківського УВП — Г. М. Груша та інші.

Досягнення передових трудівниць — не випадковість, а закономірність.

Давайте ж познайомимося з однією з них. Катерина Костянтинівна Чувашова працює швачкою мотористкою на Сумському УВП близько десяти років. Щомісячні виробничі завдання вона виконує на 135 процентів, план десятої п'ятирічки завершила за чотири з половиною роки. Продукція, яку вона виготовляє, завжди хорошої якості.

За високі показники у роботі і виконання особистих соціалістичних зобов'язань портрет К. К. Чувашової неодноразово заносили на Дошку пошани підприємства.

Біографія майбутніх суперниць республіканського конкурсу багато в чому схожі. Всі вони — ударниці комуністичної праці, досвідчені спеціалісти, беруть активну участь у громадському житті колективу.

Переможців внутрізаводських конкурсів професійної майстерності нагороджено грошовими преміями, їм також надано право виступити на VIII республіканському конкурсі, який розпочинається сьогодні в Житомирі.

М. ПЕРЕВЕРТУН.

Червневий (1980 р.) пленум ЦК КПРС, що визначив дату скликання XXVI з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу, поставив перед партійними і громадськими організаціями, трудовими колективами, в тому числі й закладами культури, завдання по підготовці до цієї важливої події в житті партії і народу.

Уже в червні, в перші дні після пленуму, у нашому Будинку культури відбулися бесіди і політінформації, на яких ознайомлено членів УТОГ з матеріалами Пленуму ЦК КПРС, проведено бесіди і політінформації у компактних групах глухих на заводі тракторних агрегатів і швейних об'єднаннях імені Володарського та «Полділля», де зосереджено більше ста нечуючих трудівників.

У читальному залі бібліотеки Будинку культури оформлено стенд «Назустріч XXVI з'їзду КПРС», підібрано літературу — матеріали по виконанню рішень попередніх з'їздів, постанови пленумів ЦК КПРС та інші. Нинішнього року ми повністю замінили стенди передовиків виробництва держпромисловості і стенд переможців соціалістичного змагання Вінницького УВП. На цьому стенді систематично відображається хід виконання підприємством річного плану.

До речі, основні відвідувачі нашого Будинку культури — це глу-

КУЛЬТЗАКЛАД — ВИРОБНИЦТВО СЛОВОМ І ДІЛОМ

хі робітники Вінницького УВП. Враховуючи це, ми проводимо і плануємо проводити спеціальні заходи для них.

Наприклад, у липні відбулися бесіди — про рішення червневого (1980 р.) Пленуму ЦК КПРС та «Вінницьке УВП напередз'їздовській вахті», політінформації «Країна готується до з'їзду» — про трудові плани виробничих колективів, в тому числі й підприємств УТОГ, дані про роботу яких наші політінформатори беруть з газети «Наше життя». У серпні члени нашого Товариства прослухали лекцію «XXVI з'їзду — гідну зустріч», взяли участь у бесіді «Назустріч одинадцятій п'ятирічці».

Тут необхідно сказати про зміст цієї роботи. Не важко, звичайно, провести бесіду, організувати лекцію за матеріалами преси, розповісти відвідувачам культзакладу про КамАЗ чи БАМ і члени УТОГ з великою увагою вислухають її. Але бесіди, політінформації побудовані на місцевому, близькому матеріалі, викликають, безумовно, більшу зацікавленість. Наприклад, років десять тому у Вінниці ще не було висотних будівель, пога-

но забезпечувались житлом нечуючі. Нині висотні будівлі — явище звичайне. У різних кінцях міста вирости величезні житлові масиви, на одному з яких — Вишеньці — одержали квартири багато сімей нечуючих. Чимало членів Товариства придбали автомобілі й мотоцикли, кольорові телевізори і сучасні меблі. Словом, життя перейшло у нову, кращу фазу.

Проводячи бесіди, політінформації, ми підкреслюємо, що поліпшення умов роботи і життя, нові пільги — все передбачене рішеннями попередніх з'їздів, планами розвитку народного господарства країни. Тут особливо важливо говорити про виконання рішень XXV з'їзду КПРС. Адже саме в десятій п'ятирічці було підвищено заробітну плату і розмір пенсій. Тут намічається прямий зв'язок з думкою про те, що здійснення планів партії нерозривно пов'язане з працею людей. І чим краще вони трудитимуться, тим значимішим буде результат.

Відразу після червневого (1980 р.) Пленуму ЦК КПРС на Вінницькому УВП відбулись збори, на яких робітники і службовці на

ДОСЛІДЖУЄТЬСЯ «ПОЧУТТЯ ГОСПОДАРЯ»

З ініціативи комуністів Черкаського шовкового комбінату на підприємстві недавно було проведено соціологічне дослідження, яке дало змогу з'ясувати, з якою мірою відповідальності члени колективу ставляться до виробничих справ.

Підсумки наукового аналізу свідчили помітне підвищення рівня свідомого ставлення людей до праці, посилення творчого начала при розв'язанні ними господарських проблем. Так, майже 70 процентів робітників комбінату систематично заощаджують сировину, матеріали, енергію, близько третини — вносять істотні пропозиції щодо раціоналізації виробництва, понад 43 проценти учасників робочих зборів виступили на них.

Водночас дослідження допомогло

з'ясувати і суть деяких нерозв'язаних проблем. Несподіваним був, наприклад, для дирекції і керівників громадських організацій підприємства висновок соціологів про те, що тут не досить уважно ставляться до думки колективу. Тільки 17 процентів опитаних відзначили, що адміністрація прислухається до критичних зауважень.

Спільна комісія парткому, заводу профспілки, соціологів і адміністрації, ґрунтуючись на результатах дослідження, розробила конкретні заходи, які дадуть змогу виправити становище. Виконання наміченого дасть можливість проводити в комплексі ідейно-політичне, трудове і моральне виховання в колективі.

(РАТАУ).

НАШЕ ЖИТТЯ

Р

У РОБОТІ ЗАВЗЯТІ

Дружною трудовою сім'єю живуть і працюють доярки першої молочнотоварної ферми колгоспу «Шлях Леніна» Троєцького району Ворошиловградської області.

Завідувач фермою О. Ткаченко зумів налагодити у своєму колективі міцну трудову і технологічну дисципліну, мобілізувати доярок на виконання завдань, поставлених перед працівниками ферми.

Велику увагу приділяють тут догляду за тваринами, зокрема годівлі. На підвезенні кормів, як взимку так і влітку, закріплено постійних трудівників. Вони піклуються, щоб не було перебоїв у завезенні кормів, щоб їх було вдосталь. Адже від цього значною мірою залежить зростання продуктивності худоби.

Зараз зелену масу на ферму доставляє член УТОГ Я. Тищенко. Всі доярки задоволені його роботою, бо завдяки його старанності годівниця завжди повні. Я. Тищенко давно пора відпочивати, але він поки що не думає залишати роботу.

Не випадково, що молочнотоварна ферма цієї бригади утримує першість по надоях. За сім місяців нинішнього року від кожної корови одержано по 1 224 кілограми молока.

Особливо різко підвищилася продуктивність дійного поголів'я влітку пори, коли на ферму стали завозити зелену масу в достатній кількості. У липні від кожної корови одержано по 339 кілограмів молока, а під кінець місяця про-

дуктивність тварин значно підвищилася і досягає на добу по 13,5 кілограма молока на одну фуражну корову.

А подружжя нечуючих — Петро Миколайович та Катерина Андріївна Кисельови — домоглись, наприклад, ще кращих показників: добовий надій в закріпленій за ними групі становить 14 кілограмів на одну корову. В серпні вони одержали не менше як по 400 кілограмів молока на корову.

Колектив ферми, де працюють члени УТОГ, став на ударну трудову вахту, присвячену черговому XXVI з'їзду КПРС, прагне високими успіхами у праці зустріти форум комуністів.

В. КОНОНОВА,
зав. Сватівським клубом
глухих.
Ворошиловградська область.

Слюсар-випробувач електромагнітів Ворошиловградського УВП Кобзарєва Надія Михайлівна не тільки передова виробництвиця, але й громадська активістка. Вона голова товариського суду підприємства, краща артистка самодіяльного народного театру обласного Будинку культури.
Фото М. Йосипенка.

НЕ СИДИТЬСЯ ВДОМА

Хороші люди живуть у селі Северинівці Сумської області. Серед них і член нашого Товариства Ксенія Іванівна Северин. Більше двадцяти п'яти років вона віддала колгоспу імені Чапаєва. Працювала всюди: і на полі, і на фермі, і різноробочою. Скільки за свій вік хліба, цукрових буряків виростила вона — вже й не полічити! Але кожного року, коли настає час збирання врожаю, Ксенія Іванівна знову і знову хвилюється. А як то воно буде? Хоч би дощі та град пшеницю не повалили, та щоб заморозків ранніх не було.

Нещодавно провели Ксенію Іванівну на відпочинок. На зборах секретар парторганізації колгоспу

Валентина Павлівна Олійник щиро подякувала за роботу, вручила грамоту і цінний подарунок. А в президії сиділа К. І. Северин. І якось їй все здавалось, що не зробила так багато, як говорять...

Після урочистих проводів прийшла додому і огорнула її думки. «Це добре, що мені призначили пенсію. Заслужила, значить. Але працювати у колгоспі й надалі, бо як же воно без роботи».

І тепер поруч з іншими колгоспниками трудиться Ксенія Іванівна Северин. За працю й шанують її односельці і з любов'ю називають «Северинівкою».

П. СЕВЕРИН.

Сумська область.

У ДРУЗІВ ПО ЗМАГАННЮ

У десятих п'ятиріччя колектив підприємства Білоруського товариства глухих зробили значний крок вперед у справі вдосконалення виробництва, підвищення технічного рівня галузей і якості вироблюваної продукції, дальшого поліпшення соціально-побутових умов трудящих.

Так, за темпами зростання обсягу виробництва завдання чотирьох з половиною років п'ятиріччя виконано до 7 квітня 1980 року. Народне господарство країни одержало від нас додаткової продукції на 8,5 мільйона карбованців. Обсяг виробництва за цей же час зріс на 40,4 процента проти 26,8 процента, передбачених п'ятиріччю. Всього в сумарному вираженні випущено продукції на 67,9 мільйона карбованців більше, ніж за відповідний період дев'ятої п'ятиріччя.

Всім УВП з десяти перевищили рівень виробництва, запланований на кінець п'ятиріччя. Змінилась і галузева структура виробництва, більш широкого розвитку набули металообробна, нова галузь — електрорадіотехнічна. Якщо питома вага металообробної галузі в загальному обсязі виробництва 1970 року становила 20 процентів, а електротехнічної галузі у нас взагалі не було, то в даний час їх питома вага відповідно становить 29,3 і 34,6 процента.

Навіть просте перерахування всього, що випускають сьогодні підприємства Товариства, зайняло б немало місяця. Це — і маслобензопорна арматура для автотранспортної промисловості, і запасні частини до великогазових автомобілів типу БелАЗ і МАЗ, і газозапорна арматура, вентилі і редуктори до балонів зрідженого газу, що розв'язують проблему газифікації сільського господарства, і мебельна фурнітура, складні радіо- і електротехнічні блоки та вузли, що йдуть на комплектацію складних приладів, товари широкого вжитку, серед них швейні вироби та взуття.

На всіх десяти УВП БілТОГ впроваджено і діє комплексна система управління якістю продукції на базі стандартів підприємства. Завдяки цьому сьогодні 25,6 процента продукції наших УВП удостоєно державного Знака якості.

Питома вага виробів найвищої категорії якості у загальному обсязі валової продукції становить на Гродненському УВП — 64,8 процента, Бобруйському — 37,7, Гомельському — 36,8 і Мінському — 21,7 процента. Решта продукції атестована по першій категорії, причому план сортності швейних виробів становить 94,6 процента, а текстильно-галантерейних — 98,4 процента.

З 1976 року підприємствами Товариства освоєно 179 нових видів виробів, тільки асортимент швейних виробів оновився на 75 процентів, щороку оновлюються і моделі взуття.

ЗАВТРА ПРАЦЮВАТИ ШЕ КРАЩЕ

Важливим інструментом підвищення технічного рівня галузей є план з нової техніки, прогресивної технології і технічного переозброєння підприємств.

За роки десятих п'ятиріччя нами проведено значну роботу по впровадженню досягнень сучасної науки і техніки у виробництво, здійснено 152 заходи, економія від яких становить 1,47 мільйона карбованців, умовно вивільнено 87 робітників. За цей же період одержано і встановлено 428 одиниць нового обладнання.

Наприклад, на Могилівському УВП, що спеціалізується на масовому виробництві мебельної фурнітури, проведено роботи по заміні металорізальних верстатів високоефективними кувальсько-пресовими автоматами, питома вага яких в загальному парку технологічного обладнання доведена до 30 процентів. За рахунок цього одержано економічний ефект понад 120 тисяч карбованців. На Гомельському УВП широкого поширення набув метод агрегатної обробки деталей, а парк агрегатних верстатів доведено до 22 одиниць. Тільки за два останні роки впроваджено технологію агрегатної обробки трьох деталей, економічний ефект від чого становить 15 тисяч карбованців, умовно вивільнено шість робітників.

На Гомельському і Гродненському УВП впроваджено сучасні машини для лиття під тиском, що дозволило знизити брак з 30 до 4 процентів і значно скоротити виробничі витрати. На Мінському УВП впровадження автоматів для навішування салінічних пружин підвищило якість продукції і знизило трудомісткість операції на 340 тисяч людино-годин.

Механізовано вантажо-розвантажувальні роботи на пресових дільницях Могилівського і Гомельського УВП, а також навантаження і розвантаження сировини та матеріалів на міжцехових вантажопотоках Бобруйського і Гомельського УВП, процеси наван-

таження готової продукції зі складу на Гродненському, Вітебському, Борисівському УВП. Крім цього, механізовано склади комплектуючих та інструменту на Мінському УВП.

На підприємствах БілТОГ розв'язано немало й інших технічних питань, проводиться спеціалізація пошиття певних видів швейних виробів, що дозволяє впроваджувати незйомні процеси, використовувати спеціалізовані, застосовувати засоби малої механізації.

Слід додати, що на технічне переозброєння учбово-виробничих підприємств щороку виділяється до 1 мільйона карбованців.

У результаті здійснення капітального будівництва і реконструкції підприємств помітно зростає забезпеченість трудових колективів санітарно-побутовими приміщеннями. За роки десятих п'ятиріччя реконструйовано Гомельське і Оршанське УВП, збудовано на новому майданчику Мінське УВП, що дозволило довести забезпеченість підприємств санітарно-побутовими приміщеннями до 95 процентів. На всіх УВП є гаряче харчування, на десятках підприємств працюють медпункти.

ДБАЮТЬ ПРО НАШЕ ОЗДОРОВЛЕННЯ

Ми живемо у щасливий час, у прекрасній країні, де приділяється багато уваги поліпшенню добробуту трудящих.

Адміністрація, профспілкова організація Львівського підприємства «Силует» постійно дбає про оздоровлення і відпочинок робітників, інженерно-технічних працівників і службовців.

Нинішній рік видався особливо щедрим на путівки до будинків відпочинку, санаторіїв та на туристські маршрути. За успіхи у соціалістичному змаганні колектив підприємства, крім значних сум на преміювання переможців змагання, одержав ще й 10 безплатних путівок до санаторію «Дружба» (Геленджик). Їх одержали передові робітники швейного та галантерейного цехів: А. Поліщук, П. Некипелова, О. Тураш, Г. Гладченко, О. Сидор, А. Литвин, інженер Е. Стражмейстер та інші. Мені також пощастило потрапити до цієї десятки.

Чудово відпочивалося на березі Чорного моря у санаторії для глухих. Уважне обслуговування, доброзичливе ставлення медперсоналу, цікава культурно-масова програма, цілющий клімат, незабутні зустрічі з товаришами з усіх республік країни — все це створює чудовий настрій. Ми здійснювали морські прогулянки, познайомились з історією Геленджика, відвідали Новоросійськ, Малу Землю, Джанхот, де знаходиться будинок-музей відомого письменника В. Г. Короленка. Тридцять п'ять відпочиваючих, серед них і львів'яни, за активну участь у громадській роботі санаторію були нагороджені поїздкою до будинку відпочинку «Маяк», що у Сочі.

З захопленням розповідали про відпочинок у «Маяку» ті, хто побував там за путівками, виділеними місцевкомом Львівського підприємства «Силует». Це робітниця, активні учасники народного самодіяльного театру Будинку культури Н. Рябоконь та І. Яцишина. Вони й під час відпочинку не сиділи без діла, а брали участь у художній самодіяльності Будинку відпочинку, допомагали колгоспникам на збиранні сина.

Робітниця швейного цеху Т. Хмай, Д. Лейгак, М. Наумюк, А. Дутко, Н. Поважук, інженер відділу праці й зарплати О. Шевчук через стінгазету «За комуністичну працю» висловили подяку адміністрації та місцевому підприємству за турботу. Вони відпочивали разом з дітьми у пансіонаті на Одещині.

Швачка п'ятого потоку Н. Гончарова розповіла про перебування разом з чоловіком І. Гончаровим, котрий працює у галантерейному цеху, та групою інших робітниць «Силуета» у санаторії «Київ» (Ялта), куди наше підприємство одержало 20 курсівок. Разом з групою нечуючих у цьому ж санаторії відпочивала перекладач Ірина Степанівна Лавриш.

Контролер першого потоку С. Баранович уже протягом трьох років лікується у Миргородському санаторії «Березовий Гай». Це поліпшує її здоров'я.

Багато робітниць оздоровлювались у Трускавці, Одесі, Люблені, Великому, Хмельнику, Ялті, здійснювали туристську подорож по Криму. На сьогоднішній день у санаторії та будинки відпочинку підприємство одержало 165 путівок.

Дуже люблять львів'яни будинок відпочинку «Сосновий бір», що у Пуші-Водиці поблизу Києва. Туди підприємство одержало 62 путівки.

Діти наших виробничників провели канікули у піонерських таборах та дитячих санаторіях у Немірові, Шкло, Комарово, Брюховичах. Фірма «Маяк» виділила нашому підприємству 45 путівок до свого піонерського табору.

...Йдуть трудівники у чергові відпустки. А повертаються завжди веселими, засмаглими, з натхненням приступають до праці. Адже хороший відпочинок — запорука трудових успіхів.

Я. МОСКАЛИК,
швачка Львівського підприємства «Силует».

ПЕРЕДОВА ТРУДІВНИЦЯ

Близько чотирьох років працює швачкою-мотористкою в текстильному цеху Житомирського заводу «Хімволокно» член УТОГ Людмила Іванівна Кирилевич.

За цей час вона всією душою полюбила свою професію, здружилася з людьми з якими щодня трудиться в цеху. Уважно придивлялася до своїх старших подруг, запозичувала передовий досвід. Тепер у швачки — другий виробничий розряд.

Без відриву від виробництва Людмила успішно закінчила дванадцять класів школи робітничої молоді. Як і всі виробничники, з честю виконує свої високі соціалістичні зобов'язання.

За старанну працю передові робітниця присвоєно звання ударниці комуністичної праці, їй неодноразово оголошували подяку, нагороджували грошовими преміями.

У передз'їздовські дні Людмила Іванівна, як і всі робітники цеху, стала на ударну трудову вахту на честь XXVI з'їзду КПРС. Вона зобов'язалася виконати план завершального року десятих п'ятиріччя до 25 грудня, а особисте завдання двох місяців також виконати достроково. В даний час робітниця виконує норми виробітку на 107—115 процентів.

М. ГУРМАН.

ЗАМОВНИКИ ЗАВЖДИ ЗАДОВОЛЕНІ

Більше тридцяти років живе і трудиться в Одесі колишня вихованка Полтавської спецшколи-інтернату Ольга Василівна Синицина.

Свій трудовий шлях вона розпочала ученицею індивідуального пошиття на колишньому Одеському учбово-виробничому підприємстві № 2.

Через рік опанувала професією майстра по пошиттю верхнього жіночого одягу. Молоду робітницю охоче прийняли в ательє фабрики «Індпошиву». Працюючи в бригаді, яку очолює Людмила Михайлівна Томаль, Ольга навчилася творчо виконувати свою операцію. В кожному виробі є частка її винахідливості, кмітливості. Вона робить все, аби плаття чи блуза мали якнайкращий вигляд.

— Головне для мене, — розповідає швачка, — щоб жінки — основні наші замовники — були задоволені нашими виробами.

Ользі Василівні доручають виконувати будь-яку складну роботу. Знають: не підведе.

Якщо в бригаді хтось захворіє або не з'явиться на роботу з якихось інших поважних причин, вона завжди виручить, не допустить, щоб зірвався строк примірювання чи видачі виробу.

Днями трапився такий випадок. Бригада йшла у відпустку, але одну річ не встигли закінчити. Думали залишити її і довести розпочату роботу до кінця після повернення з відпустки. Та незабаром Ольга Василівна, вже перебуваючи на відпочинку, вийшла знову на роботу і закінчила шити

річ. Замовник, звичайно, був задоволений.

Передова робітниця систематично виконує норми виробітку на 140—150 процентів при хорошій якості пошиття. На її трудовому календарі вже 1982 рік.

За наполегливу працю швачці оголошували подяки, нагороджували грамотами, грошовими преміями. Але найбільш пам'ятною нагородою робітниця вважає медаль на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Як члена компактної групи глухих на фабриці «Індпошив», товариші обрали її головою первинної організації УТОГ. Отже, турбот побільшало.

На честь XXVI з'їзду КПРС О. В. Синицина взяла підвищене соціалістичне зобов'язання і з честю з ним справляється: щомісячні виробничі норми вона виконує на 150—160 процентів.

Г. ЮХИМЕНКО.

м. Одеса.

Люблять пісню нечууючі Дніпропетровщини, тому охоче відвідують усі концерти за участю естрадного ансамблю обласного Будинку культури. Особливою популярністю у членів нашого Товариства користується солістка ансамблю Маргарита Коптенко.

Художня самодіяльність — це захоплення комсомолки. А на учбово-виробничому підприємстві Маргарита працює настильницею. Вона — ударниця комуністичної праці.

На знімку: Маргарита Коптенко виконує пісню «Зоряне небо».

Фото П. МІНДЕЛЯ.

Блискавка на світанку

8 вересня — 600 років з дня Куликовської битви

Чорними і жорстокими були для Русі довгі роки татаро-монгольського іґа. Але й вони принесли російському народові всесвітню славу, підтвердивши його стійкість, мужність і волю до боротьби. Великий Пушкін писав:

«Росії судилося високе призначення: її неозорі рівнини поглинули силу монголів і зупинили їх на шляху на самому краю Європи. Варвари не наважились лишити у себе в тилу поневолену Русь і повернулися в степи свого Сходу...».

Зупинивши «нашестья на самому краю Європи», Русь тим самим здійснила подвиг всесвітньо-історичного значення — врятувала людство безліч матеріальних і духовних цінностей, давши можливість іншим європейським народам вільно розвиватись.

Російський народ ні на мить не припиняв боротьби проти загарбників. Однак тривалий час вона мала характер стихійних розрізнених повстань. Лише у другій половині XIV століття створилися умови для єдиного організованого виступу. Російські сили почали групуватися навколо Москви, якою у той час правив князь Дмитрій Іванович, розумний політик і відважний воїн.

Дедалі частіше російські землі відмовлялися платити данину Золотій Орді (так називалася татаро-монгольська паразитична держава, що закріпилася на берегах Волги). У 1378 році війська Московського князівства на річці Вожі розбили війська хана Бегіча. Після цього верховний золотоординський воєначальник Мамай зрозумів, що треба якомога швидше покарати непокірних, інакше вони зовсім перестануть з ним рахуватися. Зібравши величезне на ті часи (100—150 тисяч) військо, до якого входили великі загони з Кавказу і Поволжя, а також най-

мані загони кримських генуезців, влітку 1380 року він рушив на Русь.

Дмитрій Іванович, діючи енергійно і рішуче, зібрав на той час приблизно таке саме ополчення. Під його прапорами йшли воїни Московської, Ярославської, Муромської, Стародубської та інших земель, які визнали владу московського князя. Приєдналися до нього й українські та білоруські загони. З цією силою він швидко виступив наперед з ворогові, який не чекав подібної «зухвалості» і, не поспішаючи, йшов задонськими степами, щоб зустрітись з полками литовського князя Ягайла, війська якого йшли Окою.

План Дмитрія Івановича насамперед полягав у тому, щоб не дати ворогам з'єднатись. На світанку 8 вересня його полки перейшли Дон, де впадає в нього ріка Непрядва і стали на Куликовому полі. Їх поява була подібною до блискавки, що сяйнула в ясну ніч. Військо стрімко перегородило дорогу орді Мамаю.

Шляху для відступу у руських не було. Лігалося або перемогти, або вмерти.

Спочатку, як було заведено у ті часи, відбувся поєдинок руського богатыря Пересвіта і татарського Мурзи. Розігнавши коней, вони на всьому скаку налетіли один на одного і обидва впали мертвими. Почалася загальна битва. Вона була на диво жорстокою і кровопролитною. У «Сказанні про Мамаєву побойше», написаному по гарячих слідах подій, говориться:

«Дзвенить зброя золочена, стукотять щити червлені. Гримлять мечі булатні, блищать шаблі гострі біля голів молодечьких. Лється кров богатырська по сідлах коневих і котяться шоломи позолочені коням під копита».

Пробившись крізь ряди передового полку, татари вступили в бій з силами великого князя. Сам він в одязі рядового воїна бився у самій гущі сутички, запалюючи ополчення своїм прикладом. Довго жодній з сторін не вдавалося досягти хоч якоїсь переваги. Били у тисноті, пруди до прудей, кинь до коня. Немало воїнів загинуло під копитами. Та от на лівому фланзі татари почали тиснути руських. І тоді з засади вдарив свіжий полк, яким командував досвідчений руський воєначальник боярин Дмитрій Боброк-Волинський. Нестримний натиск резерву вирішив долю битви. Татарська кіннота подалася, кинулась врозтіч і зім'яла свою ж ліхоту. Почалась панічна втеча. Росіяни переслідували ворога цілих 50 кілометрів і повністю розгромили його. Мамаю вдалося втекти, але невдовзі він був убитий в Криму. Не могли знайти після битви і Дмитрія Івановича. Лише пізнього вечора відшукали його серед купи скривавлених мертвих тіл. Князь був живий, його тільки оглушило. За здобуту перемогу його було прозвано Донським, і під цим ім'ям він увійшов в історію.

Битва на Куликовому полі ще раз підтвердила беззавітний героїзм руських воїнів, їх готовність до останнього, не шкодуючи життя, боротись за свободу своєї землі. Про їх подвиг було складено і досі складається чимало прекрасних легенд, поем і пісень.

А головне значення перемоги на Куликовому полі полягало в тому, що вона назавжди підірвала могутність Золотої Орди і поклала початок повному визволенню від татарського іґа всіх руських земель, посилюючи роль Москви в утворенні єдиної Руської держави.

О. СИДОРЕНКО, кандидат історичних наук.

Футбол

ПОМІНЯЛИ БРОНЗУ НА ЗОЛОТО

У Житомирі відбулися змагання футболістів першої групи, які розіграли звання чемпіонів Товариства 1980 року. В них взяли участь шість команд, зокрема, Києва, Львова, Одеси, Харкова, Черкаса та Чернівців.

Першими на поле вийшли колишні чемпіони — футболісти з Харкова і бронзові призери — львів'яни. Перемогли спортсмени Львова з рахунком 4:1, показавши змістовний футбол.

Зовсім іншою командою, як у плані гри, так і складу, постали на змаганнях одесити. Вони легко перемогли чернівецьких спортсменів з рахунком 5:0, що зі свого боку не зуміли використати ряд моментів для взяття воріт. З сучасним рахунком 5:0 закінчився також матч Київ — Черкаси.

Наступний день першості приніс нові результати. Зустрічі футболістів Львова і Чернівців закінчилися з рахунком 8:0, Києва і Харкова — 9:0, Одеси і Черкаса — 3:1. Лідерами стали одразу три команди.

У третьому турі зустрілися спортсмени Києва і Львова. Це був цікавий матч. Маючи територіальну перевагу, київські футболісти все ж поступилися перемогою з рахунком 0:1. Помилка воротаря і захисту дорого коштувала столичним спортсменам. До того ж С. Лагута не зміг реалізувати одинадцятиметрового удару. Двічі перекинула львівських воріт приймала на себе удари О. Пастушенка та С. Мишалова. Героєм зустрічі, звичайно, став воротар львівської команди М. Гнатишин, який зводив нанівець зусилля киян зрівняти рахунок. Добру гру у зустрічі, як і на протязі всієї першості, демонстрували Семечко, Ширяев, Челядін.

Засмутили своїх прихильників харків'яни, які програли одеситам 1:3. Черкашани перемогли чернівецьких футболістів і зробили перший крок вперед, щоб залишитися у першій групі.

Цікавим матчем Одеса — Київ розпочався четвертий день. Слід сказати, що жереб був немилосердним для киян. Гра пройшла в цікавій боротьбі. Одесити використали помилки київського воротаря і повели в рахунок 1:0. У другому таймі граючий тренер одеситів К. Рогальов з одинадцятиметрового удару забиває другий гол. Рахунок стає 2:0. Кияни починають штурмувати ворота одеситів. З кутового їм вдається скооротити розрив 2:1. Цей гол забив В. Бабій, але більшого зробити вони не змогли. В одеситів добре провели зустріч О. Гладаревський, О. Михайлов і М. Ткаченко.

Отже, лідерів стало двоє: львів'яни і одесити. Харків'яни, перемігши чернівецьких футболістів, набрали перші два очка, а львів'яни

в упертій боротьбі переграли черкашан 2:0. Останній день змагань мав дати відповідь: завоюють золоті жетони чемпіонів львівські футболісти, чи кубок поїде до бергів Чорного моря.

Гра проходила цікаво, незважаючи на втому. Футболісти показали все, на що вони були здатні. Нічия для львів'ян дорівнювала перемозі. У них була краща різниця забитих і пропущених м'ячів. І суддівський свисток сповістив, що команда Львова, зігравши 0:0, стала чемпіоном Товариства. Слід відмітити рівну, тактично грамотну гру нових чемпіонів. Особливо хотілося б відзначити добру гру М. Гнатишина, А. Данило, ветеранів Семечка і Ширяева.

Друге місце зайняли одесити. Це великий успіх команди та її граючого тренера Костянтина Рогальова. На третьому місці кияни. Вони виступали без В. Костенка і С. Адаменка, які в цей час відідали на матч до братньої Угорщини, а також без А. Яценка і Н. Азрелянта. Їх не відпустили з роботи. І все ж вони могли виступити краще. Добре провели зустріч О. Пастушенко, М. Азрелянт. Нижче своїх можливостей зіграли К. Лопата, С. Лагута, В. Бабій. Не готові були до ігор фізично М. Голота та В. Шмельков.

Четвертими фінішували черкашани. Це успіх команди та її тренера П. Бечегова, а п'яте місце зайняли харків'яни, які разом з чернівецькими футболістами в наступному році виступатимуть у другій групі. Їх місця займуть команди Миколаєва і Запоріжжя.

Наприкінці хотілося б сказати, що першість треба проводити з двома вихідними днями, які б давали змогу футболістам відпочивати. Адже провести п'ять ігор за шість днів — це надзвичайно важко. Тепер футболісти, які залишаються на навчально-тренувальний збір для підготовки до першості СРСР, три-чотири дні мають лікувати травми, відпочивати від великих ігрових навантажень. У своїх командах вони є лідерами і несуть подвійне навантаження як моральне, так і фізичне. Проявляючи до них жорстку персональну опіку, футболісти команди-суперників дуже часто травмують їх. Гадаю, що в наших інтересах зробити такі змагання за схемою: два дні ігри, день відпочинку.

І ще хотілося б звернути увагу на таке. В Положенні про змагання слід внести деякі зміни. Перехід двох команд з шести до другої групи — це забагота.

Працівники Житомирського обласного УТОГ, де проходила першість, зробили все, щоб змагання відбулися на високому рівні.

В. КУЛІБАБЕНКО, старший тренер збірної Товариства з футболу.

ДО УВАГИ ЧИТАЧІВ!

Розпочалася передплата на газету «Наше життя» на 1981 рік.

Передплату приймають поштові філії зв'язку, агентства «Союздруку», громадські розповсюджувачі преси на підприємствах та в установах, сільські листоноші.

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА:

на рік — 1 крб. 04 коп.

Передплачуйте газету «Наше життя»

Редактор П. БУЛАТОВ.

ИНДЕКС 60981

«НАША ЖИЗНЬ» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

Наша адреса: 252150, Київ-150, МСП, вул. Червоноармійська, 74 редакція газети «Наше життя». Телефон 27-21-80